

кога да господарува и да заповѣда; а при това еще има и кораво сръдце та го не боли напр. за добитѣка. Дѣте-то еще и не ся сѣща за неволи-ты и болкы-ты майчины или бащины; съ еднаѣ думѣ, то е едно малко диваче, на което трѣбува да ся присади добрина. А за това не трѣбувать инаквы нѣкои поученія; то си дохожда отъ само-себе, стига само да ся мѣркатъ на дѣте-то добри примѣри. Добрини-ты, что прави майка-та, и ней-на-та любезность будять у дѣте-то благодарность и любовь; бащина-та серіозность (дрѣжаніе на тяжко) потыка го на почетъ и послушность. Така забере да ся отзываетъ у него и съчувствіе.

Отъ другѣ странѣ пакъ сборуваніе-то съ дру-жинѣ наймного го упѣтва въ правый пѣтъ за до-бринѣ. Чловѣку не е сѣдено да бѣде самъ са-мичѣкъ; той е създаденъ за да ся събира и да бѣде съ хора, да живѣе съ дружинѣ; сборуваніе-то го прави честитъ и то кога ся събира и сбли-жава съ хора, нему еднаквы. Така е и съ дѣте-то; кога расте, нему е найдраго да ся събира съ свои врѣстницы. Да си помислимъ събраны вкупъ нѣколко такыва самоволны дивачета, настрѣвены на господаруваніе! Тии за много врѣме останвахѣ ли вкупъ, ако да имъ не тегляше сръдце, ако не прѣглѣяхѣ да ся събиратъ съ другары? Всяко бы искало да бѣде господарь, всяко самò да има всичко, никое въ ничто не бы попустило, не бы ся вдало другому. Такѣва дружина наскоро бы ся растурила. Нѣ на дѣтца-та е драго да ся събиратъ съ дружинѣ; тѣмъ тегли сръдце да бѣдѣтъ вкупъ, а за да го бѣде, тии, нѣма что да ся стори, трѣбува едно другому да си попушчатъ, да си ся